

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 656/2025
20.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца “Старт-Јовановић“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Владан Божићевић, адвокат из ..., против туженог „Erste bank“ а.д. Нови Сад, чији је пуномоћник Ђуро Шкарић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и исплате стеченог без основа, вредност предмета спора 86.099,55 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 5Пж 5335/24 од 12.06.2025. године, у седници одржаној дана 20.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 5Пж 5335/24 од 12.06.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 5Пж 5335/24 од 12.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда 5Пж 5335/24 од 12.06.2025. године, преиначена је пресуда Привредног суда у Новом Саду П 464/24 од 24.09.2024. године у ставу првом и трећем изреке и пресуђено тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се утврди да је апсолутно ништава и без правног дејства одредба члана 10. став 1. Уговора о дугорочном кредиту за ликвидност и финансирање трајних обртних средстава са субвенционисаном каматном стопом бр. ...-... закљученог дана 01.10.2012. године; одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се тужени обавезе да му исплати 80.099,55 динара са законском затезном каматом од 01.10.2012. године до исплате и трошкове парничног поступка; обавезан тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 31.500,00 динара и обавезан тужилац да туженом на име трошкова другостепеног поступка исплати 36.066,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужилац изјављује ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, те предлаже да Врховни суд исту усвоји и преиначи побијану пресуду.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије тужиоца, изјављене на основу члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11...10/23-др. закон), Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

Побијаном пресудом није одступљено од судске праксе. Изражено становиште другостепеног суда у складу је са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда, одржаној 22.05.2018. године и његовом допуном усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда, одржаној 16.09.2021. године. Наведеним правним ставом изречено је да банка има право на наплату трошкова и накнада банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којом се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове кредита није ништава под условом да је понуда банке садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита. Трошкови које банка обрачунава приликом одобравања кредита или који су познати на дан обрачуна и које банка обрачунава клијенту у току реализације кредита могу бити посебно исказани у уговору о кредиту као обавеза корисника кредита, било у процентуалном износу или у апсолутној вредности, али услов је да морају бити наведени у понуди банке тако јасно и недвосмислено да корисник кредита ниједног тренутка не буде доведен у заблуду о којим трошковима је реч и изражени кроз ефективну каматну стопу. У ситуацији у којој је тужени поступио на описани начин, односно имајући у виду да је тужиоцу дата општа понуда за закључење уговора о предметним кредитним средствима, која у свему испуњава услове прописане одредбом члана 33. Закона о облигационим односима, то нема повреде правног става. Наиме, у члану 1. уговора наведено је да се овај уговор закључује у складу са Уредбом Владе Републике Србије о условима за субвенционисање камата за кредите за одржавање ликвидности и финансирање обртних средстава и извозних послова у 2012. години. Наведеном уредбом су прописани како проценат једнократне накнаде за обраду кредита, тако и други услови који се односе на могућност добијања кредита за одржавање ликвидности и финансирање обртних средстава и извозних послова у 2012. години којима се одређују износи намењени за кредитирање предузетника, малих и средњих предузећа, начин пласирања и враћања тих средстава, те услови за субвенционисане камате и такви услови нису у колизији са правним стандардом који се тиче савесности и поштења за закључење уговора о кредиту. Код тако утврђеног чињеничног стања, није од утицаја позивање тужиоца на одлуке ревизијског суда, у смислу потребе уједначавања судске праксе, јер је чињенично стање у поступцима на које се позива другачије утврђено у односу на чињенично стање у овој правној ствари. Такође, у конкретном случају нема потребе за разматрањем правног питања од општег интреса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...10/23-др. закон) и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужилац је против туженог поднео тужбу 19.03.2024. године, ради утврђења ништавости и исплате стеченог без основа. Вредност предмета спора износи 86.099,55 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку о привредним споровима, спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. наведеног закона прописано је да у споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија. У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку. Зато изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. истог закона није дозвољена.

Притом, законом прописана недозвољеност овог ванредног правног лека у овој врсти спора, искључује примену општег правила из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, према коме је ревизија увек дозвољена, ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић